

CHUNDELATÝ KAMARÁD

Pupík odklopil desku v plotě a rychle se dírou protáhl.

„Uff...“ vydechl úlevou, když se ocitl na chodníku. Oklepal si ještě mokré kožíšek a rázně vyrazil vpřed. Rozhodně se teď chtěl radši držet dál od domu. Míša dnes měla příliš bláznivé nápady! Nejdřív mu důkladně vyčistila jeho pelíšek, vydrhla jeho oblíbený míček, vyhodila starý uzlík a pak se Pupíka rozhodla vykoupat! Je sice pravda, že se

na dece nahromadilo trochu písku a uzlík se už začínal od neustálého tahání a kousání rozpadat, ale koupel je už opravdu moc! Pupíkovi vůbec nevadilo, že má na tlapkách trochu zaschlého bláta nebo kapky omáčky na uchu. Koneckonců, to nebyla jeho vina, že už týden prší a miska s jídlem je tak strašně hluboká! Míša to má jednodušší: má delší nohy a oběd si nabírá vidličkou – není divu, že se tolik neušpiní!

„Haf!“ štěkl Pupík a znovu se otřepal, když si vzpomněl na koupání a pak ještě na česání kožíšku. Dobře, že po něm Míša nechtěla, aby jí aspoň pomohl s úklidem Lipové kliniky.

„Půjdeš se třeba projít?“ navrhla se smíchem, když se snažil zbavit pachu šamponu a toho nepříjemného hřebenu. „Nebo bys mi spíš chtěl pomoci s úklidem?“

To ne! Pupíkovi se nechtělo! Proto se raději rychle vydal ven. Strávit odpoledne v parku bude bezpečnější!

Radostně proběhl brankou a zpomalil, až když se ocitl v parku na nejširší cestě. Pozorně se kolem sebe rozhlédl. V parku bylo hodně lidí. Po deštivém týdnu konečně vyšlo slunce vybízející k dlouhým procházkám. Škoda, že Míša tento krásný letní den raději věnovala úklidu. Tak moc rád s ní trávil čas. Co naplat... Rozhodl se však zůstat ostražitý. Nikdy není jisté, jestli někdo nebude potřebovat pomoc.

Pejsek pomalu obešel jezírko, podíval se pod most, prošel se podél plotu, a když nakoukl do všech koutů, rozhodl se vrátit. V tu chvíli si všiml psa spícího pod lavičkou. Pupík se úžasem až zastavil! Pes byl velký a chundelatý. Měl šedohnědou srst plnou uschlého listí a trávy, špinavé tlapy a zacuchané chlupy na ocasu.

„Ten se jistě nemusí koupat!“ štěkl závistivě.

„Haf, haf!“ zaštěkal s obdivem a přátelsky zavrtěl ocasem.